

Proloog

Laat ik mijzelf even voorstellen. Mijn naam is Flynn Schmeetsen. Velen van jullie zullen niet geloven wat ik ga vertellen. Als je er goed over nadenkt, maar dan ook echt heel goed over nadenkt, dan weet je dat er enige waarheid moet zitten in hetgeen je gaat lezen.

Je zou bij het lezen van de titel van dit boek kunnen denken dat ik een fout maakte bij het schrijven ervan. “Aardes”? Er is er toch maar één? Maar laat ik je vertellen dat ik geen fout maakte bij het schrijven van dat woord. Dus als deze informatie je afschrikt, dan adviseer ik je om nu meteen dit boek terug te leggen waar je het vandaan hebt geplukt, want wat ik ga vertellen, zal jouw leven veranderen. Het zal je ogen openen voor het feit hoe onvoorstelbaar magisch de realiteit daadwerkelijk is.

1

Het boekje van James

‘Wat een hoop boeken!’ roept Sef verbaasd, terwijl hij zijn ogen door de grote, donkere ruimte laat glijden.

Hij slentert wat rond en veegt met zijn vinger over een boek.

‘En wat een dikke laag stof.’

‘We zijn niet blind, Sef.’

‘Ik merk alleen iets op, Lexi. Dan hoef je niet gelijk zo bijdehand te doen.’

‘Stop hiermee, alle twee! Jullie lijken net kleuters.’

Noa, de oudste van het stel, is het gekibbel tussen zijn zusje en zijn beste vriend helemaal zat. Daarbij snapt hij ook niet helemaal wat er nu allemaal precies gebeurd is vandaag en waarnaar ze op zoek zijn in deze donkere kamer. Hij gaat ervan uit dat ze op zoek zijn naar een boek, maar zeker weten, doet hij het niet. Hij struint de kamer rond in zijn natte, zanderige kleding op zoek naar iets, maar naar wat? Noa is blij dat het bereiken van de donkere ruimte niet heel moeilijk was. Ergens ook wel logisch, want vaak zijn de opdrachten die toegang verschaffen tot de eerste-generatielaag niet erg ingewikkeld. Hij vond het ook erg prettig dat een van de opdrachten hen licht gaf. Plots valt Noa’s oog op iets merkwaardigs.

‘Moet je kijken!’

Hij wijst naar een zwart boekje dat op een gammele, oude tafel ligt.
Sef kijkt nogal teleurgesteld naar Noa.

‘O, nog een stoffig boekje.’

Noa, die de reactie van zijn vriend best begrijpen kan, zegt: ‘Ja, dat is waar, maar valt jullie hier niets aan op?’

Lexi zucht diep.

‘Ja, het is minder stoffig dan de andere boeken.’

‘Ja, en?’ zegt Sef schamper.

Lexi slaakt een nog diepere zucht en draait haar ogen weg.

‘Het feit dat dit minder stoffig is dan de andere boeken, duidt erop dat dit het meest recent geopend is.’

Ze wijst hierbij naar het zwarte boekje dat Noa nu oppakt.

Er valt een envelop uit op de grond. Terwijl Noa deze opraapt, legt hij het boekje achter op de tafel. Hij opent de envelop en plaatst zich op de krakkemikkige tafel. Er zitten een brief en een sleutel in de envelop.

Vol verwachting staren Sef en Lexi Noa aan. Noa haalt de brief uit de envelop en begint hem aandachtig in stilte te lezen.

29-08-2012

Beste lezer,

Als je dit leest, betekent dit dat je mijn raadsel op de steen bij de oase hebt kunnen ontcijferen. Anders had je hier nooit kunnen komen. Het betekent ook